

konfirmasjonstale.com

Kjære menighet, familie og venner,
og dere i konfirmantgruppen min – kjære alle sammen.

I dag står jeg her i Paulus kirke med hjertet fullt av takknemlighet.
Takknemlighet for troen jeg har fått lov til å utforske,
for fellesskapet som har båret meg,
og for menneskene som har vært med hele veien.

I konfirmasjonstiden begynte jeg å be mer regelmessig.
Ikke store, fancy bønner – mer som små pust i hverdagen.
Før en prøve.

Når jeg står og venter på bussen.
Når noe veier tungt, eller når det går overraskende bra.
Det har lært meg at tro ikke bare bor i store øyeblikk,
men i de små – der jeg er, slik jeg er.

På leir kjente jeg det ekstra tydelig.
Etter kvelden, når praten stilnet,
og noen begynte å spille forsiktig på gitar,
kjentes det som om stillheten fikk mening.
Spørsmål var lov. Tvil var lov. Latter var lov.
Og midt i det – et fellesskap som bar.
Konfirmantgruppen i Sagene og Iladalen menighet har vært et trygt rom,
og jeg har fått nye venner som jeg håper å bære med meg videre.

Bibelen sier i 1. Timoteus 4:12:

«La ingen forakte deg fordi du er ung,
men vær et forbilde for de troende i tale og ferd, i kjærlighet, tro og renhet.»
Det verset har blitt viktig for meg.

Det minner meg om at mot til å være seg selv ikke handler om å være høyest

eller sterkeste, [Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://www.konfirmasjonstale.com)
men om å være sann.

Å være omsorgsfull når det er lett å være likegyldig.

Å være pliktoppfyllende når det frister å sluntre unna.

Å være nysgjerrig når svarene virker ferdiglaget.

Jeg spiller fiolin i skoleorkesteret,

og når vi stemmer instrumentene, lytter vi etter én ren tone.

Det tar tid å finne den.

Noen ganger må jeg justere litt, høre en gang til, prøve på nytt.

Slik tenker jeg at troen også er:

å lytte etter Guds tone i hverdagen,

og sakte, tålmodig, stemme livet mitt etter den.

Jeg vil si en stor takk.

Til mamma og pappa – for tålmodighet, omsorg og for at dere alltid heier.

Til fadderne mine – for forbønn, samtaler og trygghet.

Til lederne våre – for humor, visdom og for at dere ga plass til spørsmålene våre.

Og til menigheten – for at dere bærer oss unge inn i et større «vi».

I dag sier jeg ja.

Ikke fordi jeg er ferdig utlært,

men fordi jeg vil fortsette å lære.

Jeg vil bære troen min i det vanlige:

i skolekorridoren,

rundt middagsbordet,

i øvingsrommet med fiolinen,

og her i kirken.

Takk for at dere er her og deler denne dagen med meg.

Nå gleder jeg meg til en enkel feiring hjemme,

og til å fortsette livet – med tro, håp og mot til å være meg selv.

Takk.

Denne talen ble laget med konfirmasjonstale.com. Svar på noen få spørsmål og generer din egen personlige tale nå på konfirmasjonstale.com

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com